

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/1099/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814220856
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814220856.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Mikláňkovej v spore žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO : 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO : 36 613 843, proti žalovanej : V. O. , nar. X.X.XXXX, bytom Z. , E. XXX/XX, o zaplatenie sumy 3.705,76,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. mája 2015, č.k. 10C/102/2015-44 , takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, vo výroku II., ktorým návrh v prevyšujúcej časti zamietol, **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd ako súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.120,64 ,- Eur, úrok z omeškania od 21.12.2011 do 25.2.2013 v sume 38,28,- eur a 8,75% ročný úrok z omeškania zo sumy 3.120,64,- eur od 26.2.2013 do zaplatenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3.705,76 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0372943333 zo dňa 13.4.2007 uzavretej so SLSP, a.s., ktorá predstavovala nesplatenú časť poskytnutého úveru s príslušenstvom. Na trovách konania si uplatnil zaplatený súdny poplatok v sume 222,- eur a trovy právneho zastúpenia.

2. Právne vec odôvodnil poukazom na ust. § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka.

3. Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnemu záveru, že návrh žalobcu je čiastočne dôvodný. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi účastníkmi nebolo sporné, že dňa 13.4.2007 SLSP, a.s. so sídlom v Bratislave a žalovaná uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere č. 0372943333, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 100.000,- Sk. Žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky splácať v mesačných splátkach po 1.469,- Sk od 20.5.2007 vždy do 20. dňa v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola určená na deň 20.3.2017. Zmluvný úrok bol dojednaný vo výške 11,35% ročne. Poplatok za správu úveru predstavoval sumu 60,- Sk mesačne. Úver bol žalovanej poskytnutý na jej bankový účet, čo vyplýva z článku I., bodu 1. úverovej zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 13,88%. Žalovaná úverové splátky riadne a včas nepoukazovala, čo je zrejmé z výpisu z jej úverového účtu založeného v spise na čl. 30 spisu. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 bola pohľadávka voči žalovanej postúpená žalobcovi , ktorý sa stal v konaní aktívne legitimovaným účastníkom. Žalobca listom zo dňa 6.2.2013 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 6.2.2013 a žalovanú vyzval najneskôr do 21.2.2013 zaplatiť sumu 5.047,10 eur.

Žalovaná na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nereagovala. Žalobca v súdnom konaní uplatnil voči nej nesplatené úverové splátky splatné v období od 20.12.2010 do 20.3.2017 v počte 76 v celkovej sume 3.705,76 eur s tým, že úverové splátky splatné od 20.3.2013 do 20.3.2017 sa stali splatnými dňa 25.2.2013, po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Súd právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 13.4.2007 s poukazom na cit. ust. § 1, 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na vzťah medzi veriteľom (oprávneným) a dlžníkom (povinným) je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Zmluva o splátkovom úvere je spotrebiteľskou zmluvou podľa Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, na ktorý sa subsidiárne použije Občiansky zákonník a v ňom uvedené ustanovenia o premlčaní. Aplikovanie trojročnej premlčacej doby na spotrebiteľské právne vzťahy podľa Občianskeho zákonníka bolo ustálené súdnou praxou vo viacerých súdnych rozhodnutiach /napr. Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/105/2013, rozhodnutia NS SR sp. zn. 5 MCdo 20/2009/. Dňa 1.5.2014 nadobudla účinnosť novela Zákona o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo služieb na diaľku č. 102/2014 Z.z., ktorá novelizovala Zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ustanovením § 5b, podľa ktorého má súd povinnosť ex offo prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských vzťahoch. Uvedené ustanovenie upravuje postup súdu a má sa aplikovať režimom okamžitej aplikability procesných noriem, t.j. na všetky prípady, v ktorých je rozhodované príslušným orgánom, vrátane súdu, o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy. Citovanou novelou k § 5b nebolo zavedené ani osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by jeho účinnosť posúvalo. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o uplatnenom nároku bez ohľadu na to, kedy vznikol. Žalobca uplatnil voči žalovanej na zaplatenie nesplatené úverové splátky splatné v období od 20.12.2010 do 20.3.2017 v počte 76 v celkovej sume 3.705,76 eur s tým, že úverové splátky splatné od 20.3.2013 do 20.3.2017 sa stali splatnými dňa 25.2.2013, po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Návrh na začatie konania bol podaný dňa 27.11.2014. Povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi nezaplatenú úverovú istinu zaťažuje tie úverové splátky, ktoré boli splatné v období od 20.12.2011 do 20.3.2017 s poukazom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 6.2.2013 a ktoré v čase podania návrhu na súd neboli premlčané. Vzhľadom k tomu, že súd je s poukazom na cit. ust. § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov povinný ex offo prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských vzťahoch, považoval splátky od 20.12.2010 do 20.11.2011 za premlčané uplynutím zákonnej trojročnej premlčacej doby a návrh v tejto časti ako nedôvodný zamietol. Povinnosťou žalovanej je v súlade s cit. ust. § 2 písm. b/, c/ Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov, zaplatiť žalobcovi sumu 3.120,64 eur predstavujúcu hodnotu nezaplatených splátok od 20.12.2011 do 20.3.2017 v počte 64 po 48,76 eur. Omeškanie žalovanej súd posúdil podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že právny vzťah založený medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaného zmluvou o splátkovom úvere je potrebné považovať za občianskoprávny vzťah, kedy sa omeškanie dlžníka spravuje príslušnými ustanoveniami tohto zákona. Žalobcovi bol úrok z omeškania vo výške 8,75% z úverových splátok splatných v období od 20.12.2011 do 21.2.2013, u ktorých omeškanie nastalo deň nasledujúci po ich splatnosti, t.j. od 21. dňa v príslušnom mesiaci, priznaný v sume 38,28 eur do 25.2.2013 v súlade s jeho vyčíslením žalobcom a od 26.2.2013 je žalovaná povinná z nesplatených úverových splátok v sume 3.120,64 eur platiť úrok z omeškania vo výške 8,75%, ktorý zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení neskorších predpisov. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p.. Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, preto mu boli trovy konania priznané v pomernej výške. Úspech žalobcu vo veci predstavoval 84%, jeho neúspech 16%. Čistý úspech žalobcu vo veci predstavuje 68%, čomu zodpovedá aj náhrada trov konania, ktoré predstavujú zaplatený súdny poplatok v sume 222,- eur trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnych služieb po 141,09 eur, dvakrát 8,04 režijný paušál ku každému úkonu za prípravu a prevzatie zastúpenia a spisovanie podaného návrhu. Z odmeny a režijného paušálu patrí právnemu zástupcovi 20% DPH, ktorá zo sumy 298,26 eur predstavuje sumu 59,65 eur. Hodnota 68% z celkovej sumy trov konania v sume 579,91 eur predstavuje sumu 394,34 eur, ktorú je žalovaná povinná žalobcovi nahradiť.

4. Rozsudok okresného súdu v zákonom stanovenej lehote odvolaním z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu, čo do jeho zamietajúcej časti (o zaplatenie 585,12 eur s príslušenstvom), odvolaním napadol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhoval odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že jeho návrhu bude v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne bude napadnuté rozhodnutie zrušené a vrátené okresnému súdu na ďalšie konanie a súčasne žiadal, aby žalovaná bola zaviazaná nahradiť mu trovy odvolacieho konania v celkovej výške 55,89 eur. Dôvodil nesprávnou aplikáciou Občianskeho zákonníka na daný právny vzťah pokiaľ ide

o premlčaciu dobu, keďže podľa jeho názoru v danom prípade jednoznačne bolo potrebné vzhľadom k tomu, že zmluva o úvere je absolútny obchodno-závazkový vzťah, aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, v zmysle ktorých je premlčacia doba štvorročná. Predmetná úverová zmluva bola uzavretá dňa 13.04.2007, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008, bez ohľadu na to, že dlžníkom tu je spotrebiteľ. V súvislosti s uvedeným poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov a tiež rozhodnutie NS SR 7Mcd0 9/2014, 2 M Cdo 3/2011. Zároveň uviedol, že žalobcovi vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia.

5. Žalovaná nevyužila svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

6. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 380 Civilného sporového poriadku / zák. č. 160/2015 Z.z. / ďalej len CSP/, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Predovšetkým je potrebné uviesť, že v dôsledku rekonštrukcie civilného práva procesného dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť nový procesný kódex a to Civilný sporový poriadok „CMP“ (zák. č. 160/2015 z.z.). Vychádzajúc z ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (za účinnosti „starého“ civilného kódexu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok).

8. V zmysle ust. § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. V zmysle ust. § 379 ods. 1 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

10. V zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

11. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Okresný súd návrh žalobcu na zaplatenie zostávajúcej nárokovanej sumy zamietol z dôvodu, že jeho nárok považoval za premlčaný. Na prejednávanej vec aplikoval ust. § 5b Zákona č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014, v spojení s § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka. Zásadnú nesprávnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia vzhliadal žalobca v nedôvodnosti aplikácie Občianskeho zákonníka na daný právny vzťah s poukazom na to, že zmluva o úvere je absolútny obchodom.

14. Preskúmaním veci, odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania.

15. Okresný súd postupoval správne, keď na danú vec aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní práva podľa § 100 ods. 1, § 101. Aj keď má úverová zmluva charakter absolútneho obchodu, na uvedené právne inštitúty je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v

uznesení zo dňa 19. júna 2013 č.k. I. ÚS 402/2013-10, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. S Obchodným zákonníkom je totiž spojená dlhšia premlčacia doba štvorročná (ktorá má práve pre stranu v postavení dlžníka aj spotrebiteľa rozhodujúci význam, keďže jemu vzniká dlh -povinnosť na majetkové plnenie, ktoré je predmetom premlčania), v porovnaní s kratšou premlčacou dobou v Občianskom zákonníku (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2011 sp.zn. 5M Cdo 20/2009.)

16. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne *expressis verbis* vyriešila výkladové rozdiely, na ktoré sa odvoláva žalobca (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) tak, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z dôvodovej správy k zákonu vyplýva, že cieľom jej prijatia je odstrániť výkladové problémy v otázke použitia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka na spotrebiteľské vzťahy, s nimi súvisiace vzťahy a osobitne vzťahy tzv. akcesorického charakteru. Výslovne sa ustanovuje, že na všetky právne vzťahy vzniknuté na základe spotrebiteľskej zmluvy sa vždy použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z tohto dôvodu sa preferuje prioritá Občianskeho zákonníka, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší a to na celý režim právneho vzťahu, aj keby sa na právny režim mohla použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie zachytáva prevažujúcu výkladovú prax a jeho cieľom je iba výslovne stanoviť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky. Na tomto výklade nič nemení skutočnosť, že zákonodarca zmenil dobu účinnosti predmetného ustanovenia. Vykonal tak zákonom č. 250/2014 Z.z. pričom ako dôvod uviedol, že cit. "... ide o spresnenie jedného ustanovenia, na ktoré upozornila Republiková únia zamestnávateľov a ďalšie zamestnávateľské zväzy v rámci tripartity, že je to potrebné spresniť kvôli právnym výkladovým problémom v aplikačnej praxi, čo by mohlo mať následne neodhadnuteľný dopad z dôvodu rôznych prístupov správnych orgánov aj na hospodársku súťaž v SR vo forme jej možného nepredvídateľného obmedzenia. Zároveň ide o ustanovenie, ktoré bolo plánované spresniť už v rámci legislatívneho procesu pri predmetnom zákone, nakoľko predmetnú kompetenciu (práve kvôli právnym výkladovým problémom okolo obligatórneho postupu) Slovenská obchodná inšpekcia nechcela mať, no uniklo to pozornosti predkladateľov a nespresnilo sa to. Týmto spresnením sa predmetná nezrovnalosť odstráni. Zároveň v článku IV ide o spresnenia účinnosti jednotlivých ustanovení vzhľadom na legislatívny proces." Dané odôvodnenie zmeny účinnosti zákonnej normy neuvádza ako dôvod prijatia novely dopad na rozhodovaciu prax súdov. Preto zo zmeny účinnosti predmetného ustanovenia nemožno vyvodzovať dôsledky, ako učinil žalobca v odvolaní.

17. K tvrdeniu žalobcu, že v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu u dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, nie na úverovú zmluvu podľa Obchodného zákonníka, odvolací súd uvádza, že uzatvorená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka účinného od 01.04.2004 vychádzajú z európskej legislatívy (Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Spĺňa totiž náležitosti spotrebiteľskej zmluvy pozitívne vymedzené v citovanom ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktoré treba vykladať v spojení s európskou legislatívou vtedy platnou a účinnou a s dôvodovou správou k následnej novelizácii zákonom č. 568/2007 Z. z., v zmysle ktorej tam uvedený výpočet právnych foriem spotrebiteľských zmlúv je len demonštratívny a teda spotrebiteľskou zmluvou môžu byť aj iné zmluvy.

18. Okresný súd teda postupoval správne, keď aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie daného vzťahu a to ustanovenia upravujúce premlčaciu dobu, teda v tomto smere je odvolacia námietka žalobcu nedôvodná.

19. Súd prvej inštancie na premlčanie v napadnutej - zamietajúcej časti prihliadal *ex offio* aplikujúc ust. § 5b.

20. Zákomom č. 102/2014 Z. z. (v zmysle jeho článku VIII.) došlo k novele Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene ďalších zákonov, na základe ktorej bolo prijaté nové ustanovenie § 5b (chrániace práva spotrebiteľov ako slabšej strany právnych vzťahov), podľa ktorého, orgán rozhodujúci o

nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlíada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

21. V zmysle článku XIV. Zákona č. 102/2014 Z. z., predmetné ustanovenie nadobudlo účinnosť 1. mája 2014. V ust. § 29 b Zákona č. 102/2014 boli prijaté prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 01.05.2014, avšak vo vzťahu k novoprijatému ustanoveniu § 5b citovaného zákona, zákonodarca nestanovil žiadne intertemporálne (prechodné) pravidlá, upravujúce jeho časovú pôsobnosť.

22. Vychádzajúc z toho, že v prípade ust. § 5b Zák. o ochrane spotrebiteľa, ide o normu procesnú, za stavu, že zákonodarca nestanovil osobitný právny (intertemporálny) režim pre túto situáciu, platí pravidlo okamžitej aplikability, z čoho plynie povinnosť súdu prihlíadať na premlčanie práva ex officio vo všetkých, aj pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia začatých konaniach podliehajúcich hypotéze tejto právnej normy.

23. S poukazom na vyššie uvedené, pokiaľ teda súd prvej inštancie rozhodoval o nároku žalobcu navrhovateľa (premlčujúceho sa za tri roky § 101 Občianskeho zákonníka) v čase, keď už vstúpilo do účinnosti ustanovenie § 5b Zákona č. 205/2007 Z. z. (na základe novely vykonanej Zákonom č. 102/2014 Z. z. účinné od 01.05.2014) bol nielen oprávnený, ale priamo povinný prihlíadať na premlčanie uplatneného nároku, a to aj pri absencii premlčacej námietky samotného dlžníka.

24. Odvolací súd pri posudzovaní uplatnenej námietky premlčania správne posúdil otázku začatia plynutia premlčacej doby v zmysle ust. § 103 Obč. zák., keďže vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 13.04.2007 právny predchodca žalobcu a žalovaná dohodli splácanie poskytnutého úveru v mesačných splátkach po 1.469,- Sk (48,76 €) vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.05.2007 s konečnou splatnosťou úveru 20.03.2017. Bez pochybnosti je potrebné uvedenú zmluvu vyhodnotiť ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorú je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj predpisu špeciálnej úpravy, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení zmien a doplnkov. Dňa 13.12.2012 bola podpísaná zmluva o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o., t.j. žalobcom v tomto konaní. Z prílohy k uvedenej zmluve vyplýva, že žalovaná je v omeškaní 1209 dní. Z uvedeného teda možno vyvodiť záver, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania, vznikol z bankového úveru, regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákonom o bankách. Pričom banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosť bánk, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Žalobca v konaní nepreukázal, aby disponoval takýmto povolením, na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatených úverov poskytovaním fyzickým osobám bankami, teda bankovou činnosťou. V uvedenom kontexte je potrebné vyhodnotiť aj Zmluvu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z bankovej činnosti právneho predchodcu žalobcu. Z ust. § 92 ods. 8 zák. o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné. Teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Teda pohľadávka zodpovedajúca takémuto peňažnému záväzku je nesplácaný určitú dobu dlh. Bolo by pritom v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné, aby pristúpila v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka realizovať pred postúpením pohľadávky. Žalobca však takéto oprávnenie podľa názoru odvolacieho súdu nemá. Preto tvrdenie žalobcu, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 6.2.2013 nemá žiadnu právnu váhu. Na takýto právny úkon totiž žalobca nemá oprávnenie.

25. Vzhľadom k tomu, že okresný súd správne posúdil pôsobnosť dotknutých právnych noriem, týkajúcich sa premlčania časti nároku žalobcu, s následkom zamietnutia časti návrhu, odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny vo výroku II., za použitia § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

26. Úspešnej žalovanej by patrila náhrada trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Trovy odvolacieho konania žalovanej nevznikli žiadne, preto jej ich náhrada nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).